

خاصیت آنتی اکسیدانی، سمیت سلولی، جهش‌زایی و ضد جهش‌زایی روغن اسانسی اسطوخدوس

طلوع‌اله قدری^۱، سید‌لطیف موسوی‌گرگری^{۲*}، سید‌همیر شرفی^۱، شکیبا درویش‌علی‌پور‌آستانه^۳، محمدباقر رضایی^۴

- ۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه میکروبیولوژی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه شاهد، تهران، ایران
- ۲- دانشیار، گروه بیوشیمی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه شاهد، تهران، ایران
- ۳- دانشجوی دکتری، گروه میکروبیولوژی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه شاهد، تهران، ایران
- ۴- استاد، موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراعت، تهران، ایران

دریافت مقاله: ۸۸/۱۰/۱۲
پذیرش مقاله: ۸۸/۱۰/۲۶

چکیده

هدف: گسترش روزافزون مصرف فرآورده‌های گیاهان دارویی در دنیا و تصور غلط عمومی از سالم و بی‌ضرر بودن آن‌ها لزوم بررسی این فرآورده‌ها را بیش از پیش می‌نماید. در این تحقیق روغن اسانسی اسطوخدوس که در داخل کشور به صورت تجاری در داروخانه‌ها عرضه می‌شود، از دیدگاه فوق بررسی شده است.

مواد و روش‌ها: در مطالعه حاضر فعالیت‌های ضد میکروبی، آنتی اکسیدانی، هماتولوژی و سیتو توکسیتی اسانس اسطوخدوس آزمایش شد.

نتایج: نمای حساسیتی میکروارگانیسم‌ها در برابر اسانس اسطوخدوس براساس حساس‌ترین به مقاوم‌ترین به ترتیب زیر بود:

سودوموناس آئروژینوزا > استرپتوكوکوس فکالیس > کلیسیلا نمونیا > اشرشیاکلی > استافیلوکوکوس اورئوس خاصیت آنتی اکسیدانی اسانس با روش بتا-کاروتین‌زدایی انجام و نتایج آن‌ها با آنتی اکسیدان‌های صناعی استاندارد مقایسه شد. بازدارندگی پراکسیداسیون لیپید به‌وسیله اسانس اسطوخدوس کمتر از قدرت آنتی اکسیدان‌های سنتیک بوتیلات هیدروکسی تولوئن و بوتیلات هیدروکسی آنیزول بود. مقدار اسانس لازم برای ۵۰ درصد رادیکال‌زدایی DPPH اسانس اسطوخدوس ۵۶ میکروگرم در میلی‌لیتر بود. فنل کل اسانس خالص اسطوخدوس ۸۵/۴۳ میکروگرم کالیک اسید در هر میلی‌گرم بود. قدرت آنتی اکسیدانی احیای فریک در سرمه خون موش‌هایی که به‌مدت یک ماه و روزانه به میزان ۱۰۰ میکرولیتر اسانس گاواظ شده بودند، به میزان ۱۶۷/۵۷ درصد افزایش نشان داد. تأثیرات درمانی نگران‌کننده در نتیجه تعذیب اسانس توسط موش‌ها در خون آن‌ها دیده شد. غلظت ۵۰ درصد کشندگی اسانس اسطوخدوس بر علیه سلول‌های هلا و خون محیطی به ترتیب ۲۶ و ۲۱ میکروگرم در هر میلی‌لیتر ارزیابی شد. درصد جهش‌زایی و ضد جهش‌زایی غلظت‌های مختلف اسانس‌ها بر سویه‌های TA98 و TA100 باکتری سالمونلا تیفی موریوم در حضور و غیاب S9 تعیین شد.

نتیجه گیری: نتایج نشان می‌دهد که اسانس اسطوخدوس مورد مطالعه در این تحقیق نمی‌تواند بدون تعیین دوز مورد مصرف قرار گیرد.

کلیدواژگان: ضد میکروبی، سیتو توکسیتی، آنتی اکسیدان، روغن‌های اسانسی، اسطوخدوس

روغن اسطوخدوس (*Lavandula angustifolia*), روغن اسانسی به دست آمده از قسمت هوایی آن است که غالباً در رایحه درمانی به عنوان ملین و آرامبخش، ضد نفخ و مسكن استفاده می‌شود [۹]. به همین دلیل این گیاه به عنوان ماده ضد عفونی کننده در زخم‌ها، سوتختگی‌ها، نیش حشرات و در دامپزشکی برای کشتن شپش‌ها و دیگر حیوانات انگل استفاده می‌شود. با این حال در تحقیقی گزارش شده که روغن اسطوخدوس دارای فعالیت سمیت سلولی روی پوست انسان است و ترکیبات اصلی آن لینالول (Linalol) و لینالیل استات (Linalyl acetate) است [۱۰]. در تحقیق مشابهی مشخص شده است که لینالیل استات اثر سمیت سلولی بیشتری نسبت به همه ترکیبات روغن دارد؛ در عین حال روغن اسطوخدوس دارای خصوصیات آنتی اکسیدانی است [۱۱]. با توجه به گسترش روزافزون مصرف فرآورده‌های گیاهان دارویی در دنیا و نیز با توجه به تصور غلط عمومی از سالم و بی‌ضرر بودن این فرآورده‌ها، در این تحقیق ترکیبات شیمیایی، خصوصیات سیتو توکسیک، جهش‌زاوی و ضد جهش‌زاوی روغن اسانسی اسطوخدوس که در داخل کشور به صورت تجاری در داروخانه‌ها عرضه می‌شود، بررسی شده است.

۲- مواد و روش‌ها

۱- اسانس اسطوخدوس

اسانس اسطوخدوس از منابع تولیدی داخل کشور (شرکت زردبند) که در داروخانه‌ها به فروش می‌رسد، تهیه شد.

۲- سویه‌های میکروبی

میکروارگانیسم‌های مورد مطالعه به شرح زیر بودند: اشرشیاکلی (ATCC25922) (*Escherichia coli*)، استرپتوكوکوس فکالیس (*Streptococcus faecalis*)، کلیسیلا پنومونیا (PTCC33186) (*Klebsiella pneumoniae*)،

۱- مقدمه

جهان در حال آزمایش کردن یک روند «صرف سبز» است [۱]. اگر میزان نمک در غذاها کاهش پیدا کند، این امکان وجود دارد که دیگر افزودنی‌های سالم و معطر برای غذاها مورد استفاده قرار گیرد. بنابراین دامنه وسیعی برای روش‌های تهیه غذاهای سالمی که دارای مواد طبیعی و سبز باشند وجود دارد. یکی از این روش‌ها استفاده از روغن‌های اسانسی به عنوان ترکیب ضد باکتریایی و افزودنی معطر است. به منظور طولانی کردن پایداری غذاها، آنتی اکسیدان‌های سنتیک به عنوان مثال بوتیلات هیدروکسی تولوئن (BHT) و (Butylated Hydroxytoluene: BHT) و بوتیلات هیدروکسی آنیزول (Butylated Hydroxyanisole: BHA) برای فرآیندهای صنعتی استفاده می‌شوند. این مواد می‌توانند تأثیر سرطان‌زاوی داشته باشند [۲]. روغن‌های اسانسی و ترکیبات مهم آن‌ها دارای طیف وسیعی از فعالیت زیستی است که ممکن است اهمیت زیادی در زمینه‌های شیمی غذایی، فارماکولوژی و آرایشی و بهداشتی داشته باشد. فایده اصلی روغن‌های اسانسی اینست که، این روغن‌ها می‌توانند در خیلی از غذاها استفاده شوند و به عنوان GRAS (Generally recognized as safe) (بررسی شوند [۳]). تأثیرات درونبدنی (In vivo) عوامل سمیت سلولی روی گونه‌های حیوانی مختلف [۴] و در شرایط آزمایشگاهی (In vitro)، روی یکسری از رده‌های سلولی بررسی شده است [۵]. تعداد کمی از مقالات شامل اطلاعاتی در مورد سمیت نهفته (Latent toxicity) (روغن‌های اسانسی مانند جهش‌زاوی) است. خصوصیات ضد جهش‌زاوی برخی از گونه‌های گیاهی دست‌آوردهایی را برای درمان انسان اریه می‌دهد. استفاده از روغن‌های اسانسی همراه با تأثیرات سمی و واکنش‌های مضر سیستمیک است. روغن‌های به دست آمده از درمنه و زوفا می‌توانند باعث مسمومیت همراه با تشنج شود [۶]. روغن لیمو می‌تواند باعث فتوتوکسیسیته (Phototoxicity) شود [۷] که به روغن‌های فرآر و ترکیبات خالص آن‌ها نسبت داده می‌شود [۸].

میکروبی محتوی^۷ ۱۰ میکروارگانیسم ریخته و پس از همزدن در انکوباتور به مدت ۱۸-۲۴ ساعت قرار داده شد و سپس به وسیله اسپکتروفتوومتر جمعیت میکروبی تعیین و در نتیجه MIC مشخص شد سپس از هر کدام از لوله‌ها که رشد جمعیت نشان نداده بودند ۰/۱ میلی‌لیتر روی پلیت حاوی MBC نوترینت آگار (Nutrient agar) کشت داده شد تا مشخص شود [۱۲].

۵-۲- آزمایش تأثیر حلال‌ها بر میکروارگانیسم‌های

مورد مطالعه

حالات مختلف که در انسان‌گیری یا رقیق‌سازی انسان استفاده می‌شوند، قبلًا در غاظت‌های مختلف تهیه و تأثیر آن‌ها را روی میکروب‌های مورد مطالعه با روش‌های انتشار و رقت، آزمایش شد. متانول و DMSO (Dimethyl Sulfoxide) که تأثیر ضد میکروبی نداشتند برای رقیق‌سازی استفاده شدند.

۶- گروه شاهد

در کلیه مراحل آزمایش‌های از DMSO به عنوان شاهد مواد ضد میکروبی استفاده شد.

۷-۲- تعیین خواص آنتی اکسیدانی انسان

۷-۱- روش بتا- کاروتون زدایی (B-Carotene)

Bleaching Method)

۰/۱ میلی‌گرم بتا- کاروتون به همراه ۲۰ میلی‌گرم لینولئیک اسید (Linoleic acid) و ۱۰۰ میلی‌گرم توین ۴۰ (Tween 40) در کلروفرم حل و به داخل ارلن جوش ریخته شد. پس از خشک شدن تبخیری، تحت خلاء و دمای ۵۰ درجه سانتی‌گراد با روتاری، ۵۰ میلی‌لیتر آب اکسیژن دار اضافه شده و با دستگاه امولسیون‌ساز، به مدت یک دقیقه

(Staphylococcus ATCC13883)، استافیلوکوکوس اورئوس (ATCC 25923) aureus) (Pseudomonas aeruginosa) (ATCC8830)

۳-۲- روش‌های بررسی آثار ضد میکروبی

برای مطالعه آثار ضد میکروبی از دو روش انتشار رقت (Diffusion test) استفاده شد که از میان روش‌های انتشار از روش دیسک پلیت (Disk-plate method) و از میان روش‌های رقت از روش رقت لوله‌ای استفاده شد. در روش انتشار از دیسک‌های بلانک به قطر ۶ میلی‌متر و محیط کشت مولرهیتون آگار (Mueller hinton agar) استفاده شد که با روش استاندارد و به مقدار مناسب در پلیت‌ها تهیه شده بود. غلطت سوسپانسیون میکروبی توسط دستگاه اسپکتروفتوومتر تعیین و بر همان اساس رقت‌های مختلف تهیه شد. بعد از کشت میکروب مورد نظر به صورت چمنی با غاظت نیم مک فارلند در سطح پلیت حاوی محیط کشت مولرهیتون آگار دیسک‌های استریل تهیه شده توسط پنس استریل روی سطح پلیت آلوده به میکروب قرار داده شد و بعد از تماس کامل با محیط کشت، با فاصله مناسب از یکدیگر و از لبه پلیت با میکروبیت استریل مقدار مشخص انسان‌گیاهی روی دیسک‌ها ریخته شد. بعد از انجام مراحل فوق پلیت‌ها را در داخل انکوباتور و در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد قرار داده و بعد از ۱۸ تا ۲۴ ساعت، قطر مناطق عدم رشد توسط کولیس اندازه‌گیری شد [۱۲].

۴-۲- روش رقت لوله‌ای

با کمک این روش می‌توان حداقل غلطت مهارکنندگی (Minimal Inhibitory Concentration: MIC) و حداقل غلطت کشندگی (Minimal Bactericidal Concentration: MBC) ماده ضد میکروبی تعیین کرد. مقدار ۵۰ میکرولیتر انسان با رقت‌های ۱/۸، ۱/۴، ۱/۲ و ۱ در ۵ میلی‌لیتر سوسپانسیون

فعالیت رادیکال‌زدایی اسانس با فرمول زیر و براساس درصد ممانعت DPPH (Inhibition percentage) محاسبه شد:

$$IP = \frac{A_B - A_A}{A_B} \times 100$$

شاهد در زمان ۷۰ دقیقه ($t=70$) و A_A = جذب نمونه در زمان ۷۰ دقیقه ($t=70$) است.

۸-۲- تعیین فنل کل اسانس (Total phenolic Content: TPC)

فنل کل اسانس با استفاده از سنجش فولین سیوکالتیو (Folin-Ciocalteau assay) انجام شد [۱۴]. ۳۰۰ میکرولیتر نمونه در لوله آزمایش ریخته و ۱/۵ میلی‌لیتر فولین سیوکالتیو با رقت ۱۰ برابر و ۱/۲ میلی‌لیتر کربنات سدیم ۷/۵ درصد وزنی/حجمی) به آن افزوده شد. لوله‌ها به مدت ۳۰ دقیقه انکوبه و سپس جذب در طیف نوری ۷۶۵ نانومتر اندازه‌گیری شد. گالیک اسید (Gallic acid) (۱۰/۲ میلی‌گرم در میلی‌لیتر) (Sigma Co.) به عنوان استاندارد استفاده شد [۱۴۸]. فنل کل معادل میلی‌گرم گالیک اسید (Gallic acid equivalent: GAE) در ۱۰۰ گرم نمونه تعیین شد.

۹-۲- تعیین قدرت احیای فریک آنتی اکسیدان

(Ferric Reducing Antioxidative Power: اسانس اسطوخودوس در سرم موش)

این سنجش براساس روش بنزین (Benzie) و استرین (Strain) [۱۵] انجام شد. نمونه‌ها (۱۰-۴۰ میکرولیتر) با ۳ میلی‌لیتر (Tripyridyl-s-triazine) ferric-TPTZ مخلوط شد. تغییر جذب در طول موج ۵۹۳ نانومتر در زمان صفر و تا ۹۰ دقیقه اندازه‌گیری شد تا ثابت شد. غلظت‌های مختلف محلول Fe(II) از $\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ برای کالیبراسیون سنجش احیای FRAP اسانس اسطوخودوس در سرم موش استفاده شد.

امولسیون تهیه شد. این امولسیون، امولسیون A نامیده شد. ۲۰۰ میکرولیتر از هر کدام از آنتی اکسیدان‌ها با ۵ میلی‌لیتر از امولسیون A در کوت مخلوط شد. آزمون شاهد به جای اسانس، آب مقطر داشت. امولسیون B مرکب از ۲۰ میلی‌گرم لینولئیک اسید، ۱۰۰ میلی‌گرم تویین ۴۰ و ۵۰ میلی‌لیتر آب اکسیژن دار است. ۲۰۰ میکرولیتر آب مقطر به ۵ میلی‌لیتر امولسیون B اضافه شده و به عنوان شاهد (صفر کردن دستگاه اسپکتروفوتومتر) استفاده شد. همه نمونه‌ها فوراً با دستگاه اسپکتروفوتومتر خوانده شد (زمان صفر یا $t=0$) و سپس در هر ۱۵ دقیقه تا ۱۲۰ دقیقه با طول موج ۴۷۰ نانومتر یادداشت شد. کووت‌ها در دمای ۵۰ درجه سانتی‌گراد در فواصل اندازه‌گیری‌های اسپکتروفوتومتری قرار داده شد [۱۳]. همه اندازه‌گیری‌ها سه بار تکرار شد.

فعالیت آنتی اکسیدانی (Antioxidant Activity Coefficient): AAC با فرمول زیر محاسبه می‌شود:

$$AAC = \frac{A_{A(120)} - A_{C(120)}}{A_{C(120)} - A_{C(0)}} \times 100$$

فرمول $A_{A(120)}$ = جذب آنتی اکسیدان در زمان ۱۲۰ دقیقه ($t=120$)، $A_{C(120)}$ = جذب شاهد در زمان ۱۲۰ دقیقه ($t=120$) و $A_{C(0)}$ = جذب شاهد در زمان ۰ دقیقه ($t=0$) است.

۲-۷-۲- فعالیت رادیکال‌زدایی با آزمون DPPH

(Diphenylpicryl hydrazyl)

۹۰۰ میکرولیتر اسانس با ۹۰۰ میکرولیتر Tris-HCl ۱۰ میلی‌مولار (pH=۷/۴)، ۴۰ میکرولیتر اتانول و ۵۰ میکرولیتر تویین ۲۰ (۰/۵ درصد وزنی/وزنی) مخلوط شده و مخلوط فوق به یک میکرولیتر DPPH (۰/۵ میلی‌مولار = ۰/۲ میکروگرم در میلی‌لیتر) در اتانول اضافه شد. مخلوط را به شدت هم‌زده و جذب فوراً با طول موج ۵۱۷ نانومتر ثبت شد. ثبت تا ۷۰ دقیقه ادامه یافت و نوسانات تا جایی که دیگر نوسانی دیده نشد، یادداشت شد. برای شاهد به جای اسانس آب مقطر و ترولوکس (Trolox) (۱ میلی‌مولار) به عنوان آنتی اکسیدان پایدار استفاده شد.

به مدت ۴۸ ساعت مواجه می‌شوند. ۲۰ میکرولیتر از ۵ میلی‌گرم در میلی‌لیتر MTT در سالین بافر فسفاته (Phosphate Buffered Saline: PBS) به هر چاهک اضافه شد و به مدت ۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد انکوبه شد. پس از آن محیط تخلیه شده و ۱۰۰ میکرولیتر DMSO به هر چاهک اضافه شد. پس از ۱۰ دقیقه انکوباسیون در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد جذب شاهد (مواجه شده با ۰/۱ درصد DMSO) و نمونه‌های مواجه شده با انسان در دستگاه قرائت گر الایزا (ELISA reader) با طول موج ۵۷۰ نانومتر خوانده و ثبت شد. منحنی بقا (سلول‌های زنده) با توجه به سلول‌های انکوبه شده شاهد ترسیم شد. سمیت سلولی عبارت از غلظت ماده مانع رشد به میزان ۵۰ درصد (IC_{50}) است. همه آزمون‌ها به صورت سه بار تکرار انجام شدند.

۱۲-۲- تعیین خاصیت جهش‌زاویی یا ضد جهش‌زاویی

آزمون Ames (Ames) با استفاده از سویه‌های TA100، TA98 و باکتری سالمونلا تیفی‌موریوم (*Salmonella typhimurium*) و بدون پری‌انکوباسیون انجام شد [۱۸]. در این روش کشت‌های باکتریایی با مواد مورد آزمایش در حضور و غیاب سیستم فعال‌کننده متابولیکی مواجه داده شدند. سویه‌های سالمونلا تیفی‌موریوم با انکوباسیون روی محیط آمپی‌سیلین (Ampicillin) در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد به مدت ۴۸ ساعت فعال شد. غلظت‌های مختلف انسانس تهیه شد. شاهد مشتبه عبارت بود از: ۲-نیتروفلورون (2-nitrofluorene) به میزان ۲ میکروگرم در هر پلیت برای TA98 بدون S9 و ۲-آمینوآنتراسین (2-aminoanthracene) به میزان یک میکروگرم در هر پلیت برای TA98 و TA100 با S9 و سدیم آزید (Sodium Azide) به میزان یک میکروگرم در هر پلیت برای TA100 بدون S9. مقدار ۱۰۰ میکرولیتر از سوسپانسیون ۱۸ ساعته باکتریایی، ۱۰۰ میکرولیتر از غلظت‌های مختلف انسانس و ۵۰۰ میکرولیتر از مخلوط S9 یا بافر فسفات ۰/۱

۱۰-۲- تعیین سمیت حاد و تحت مزمن انسانس (Acute and Subchronic toxicity)

برای تعیین سمیت حاد، روغن‌های انسانسی با دوز ۱۰۰-۳۰۰۰ میلی‌گرم در هر کیلوگرم وزن بدن به‌طریق خوراکی (Rattus norvegicus) (Wistar rats) توسط موش‌های ویستار (۲۰۰-۱۰۰ گرم) مصرف شد. نتایج با گروه شاهد (۳ درصد حجمی/حجمی) تعیین ۲۰ در سالین مقایسه شد. LD₅₀ با استفاده از نرم‌افزار Excel سنجیده شد. حیوانات به مدت ۱ ساعت مشاهده و سپس مشاهدات ثبت شد. نمونه‌های خون جمع‌آوری شده در روزهای صفر و ۳۰ برای آنالیز گلبول‌های قرمز (Red blood cells: RBCs) و گلبول‌های سفید (White blood cells: WBCs) و هماتوکریت (Hematocrit: HCT) سمیت تحت حاد ۳۰ روز پس از مصرف خوراکی انسانس توسط موش‌های ویستار پارامترهای زیر مطالعه شد: هماتولوژیک و بیوشیمی سرم (اوره، کراتینین، گلوتامیک اگزالاستیک ترانس‌آمیناز (Glutamic-oxaloacetic transaminase: GOT) و گلوتامیک پیروویک ترانس‌آمیناز (Glutamic-pyruvic transaminase: GPT) [۱۶].

۱۱-۲- تعیین سمیت سلولی انسانس

دو رده سلول سرطانی و سلول‌های تک هسته‌ای خون محیطی با روش MTT [3-(4,5-dimethylthiazolyl)-2,5-diphenyltetrazolium bromide] روش، احیای MTT به‌وسیله دی‌هیدروژناز میتوکندری‌ها به محصول آبی فرمازان (Formazan)، انجام می‌شود که نشان‌دهنده عملکرد طبیعی میتوکندری و حیات سلول است [۱۷]. پس از برداشت از فلاسک‌های کشت، سلول‌ها به تعداد 1×10^4 تا 5×10^5 (براساس برنامه کشت هر سلول سرطانی) در پلیت‌های ۹۶ چاهکی محتوى ۱۰۰ میکرولیتر محیط کشت در هر چاهک انکوبه شدند. سلول‌ها برای چسیدن ۲۴ ساعت زمان نیاز دارند و پس از آن با غلظت‌های مختلف انسانس

تزریق شد. بدین ترتیب دو نوع سیتوکروم (سیتوکروم p-450 و سیتوکروم p-448) با این دو ماده شیمیایی در بدن موش‌ها فعال شد. موش‌ها بعد از ۵ روز کشته شده و بالافصله کبد آن‌ها در شرایط بدون آلدگی (Aseptic) جدا و پس از یکنواخت نمودن مایع رویی کبدی [S9] (liver supernatant) حاصل از سانتریفیوژ ۹۰۰۰×g در مقادیر ۱ میلی‌لیتری تقسیم‌بندی و در دمای ۸۰- درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند. تمام مراحل در ۴ درجه سانتی‌گراد با محلول‌ها و شیشه‌آلات استریل و سرد انجام شد. محلول S9 درست قبل از استفاده با محلول کردن مواد زیر (روی یخ) تهیه شد: ۵۰۰ میکرولیتر بافر فسفاته (۲ مولار)، ۱۳۰ میکرولیتر آب MgCl₂ دیونیزه، ۱۰۰ میکرولیتر KCl (۰/۲۳ مولار)، ۸۰ میکرولیتر NADP (۰/۱ مولار)، ۱۰۰ میکرولیتر اجزای S9، ۵۰ میکرولیتر گلوکز-فسفات (۰/۱ مولار)، و ۴۰ میکرولیتر NADP.

۱۴-۲- سنجش خاصیت جهش‌زاپی و ضد جهش‌زاپی اسانس

برای اطمینان از عدم تأثیر خاصیت کشنده‌گی اسانس‌ها، محدوده بالای رقت مانع رشد اسانس استفاده شد. در همه آزمایش‌ها محدوده بالای رقت مانع رشد اسانس‌ها یا بالاترین غلظت کشنده نبودن اسانس یا پایین‌ترین غلظت سمی اسانس‌ها بوده که قبلاً در آزمایش تعیین سمیت اسانس‌ها مشخص شده بود. غلظت‌های مختلف اسانس‌ها به صورت سریالی با DMSO تهیه شد. شاهدهای مثبت برای سویه TA100 بدون S9 و با S9 به ترتیب سدیم آزید و آمینوآنتراسین به مقدار ۱ میکروگرم در هر پلیت بود. شاهدهای مثبت برای سویه TA98 بدون S9 و با S9 به ترتیب ۲-نیتروفلورون (۱/۵ میکروگرم در هر پلیت) و ۲-آمینوآنتراسین (۰/۵ میکروگرم در هر پلیت) بود. مقدار ۱۰۰ میکرولیتر سوسپانسیون باکتریایی از کشت تازه ۱۲ ساعته، ۱۰۰ میکرولیتر از غلظت‌های مختلف ماده مورد آزمایش، ۵۰۰ میکرولیتر از محلول S9 یا بافر فسفات (۰/۱ مولار به ۲ میلی‌لیتر آگار رویی (Top agar) محتوی ۱۰ درصد هیستیدین/بیوتین (۰/۵ میلی‌مولار) اضافه

مولار (برای شاهد) به ۲ میلی‌لیتر آگار رویی محتوی ۱۰ درصد هیستیدین/بیوتین (۰/۵ میلی‌مولار) اضافه شد. کلونی‌های برگشت‌پذیر مستقل از هیستیدین و سلول‌های زنده روی پلیت‌ها پس از ۷۲ ساعت انکوباسیون در ۳۷ درجه سانتی‌گراد شمارش شدند.

۱۳-۲- تعیین خاصیت جهش‌زاپی اسانس

۱۳-۲- آزمایش تعیین سمیت اسانس (Toxicity test)

قبل از انجام این آزمایش لازم است از خاصیت سمیت اسانس‌ها اطلاع دقیقی حاصل شود. زیرا در صورت کشنده بودن (فعالیت ضد میکروبی) اسانس‌ها نتایج غلطی به دست خواهد آمد و نتیجه‌گیری را با مشکل مواجه خواهد کرد. نمونه‌ها با ۰/۱ میلی‌لیتر از کشت ۱۰ ساعته میکروارگانیسم با غلظت ۱۰^۸ سلول در هر میلی‌لیتر، ۰/۱ میلی‌لیتر از غلظت‌های مختلف اسانس و در خصوص شاهد ۰/۱ میلی‌لیتر بافر فسفات (۰/۱ مولار با pH=۷/۴) و ۰/۵ میلی‌لیتر از محلول S9 یا بافر فسفات (برای شاهد) تهیه شد. رقت‌های سریالی با بافر فسفات تهیه و ۱ میلی‌لیتر آن با ۱۲ میلی‌لیتر نوترینت آگار محلول شد. خاصیت سمیت زمانی معین می‌شود که تعداد کلونی‌های پلیت‌های واحد اسانس از تعداد کلونی‌های پلیت‌های واحد اسانس کمتر باشد.

۲-۱۳-۲- تهیه اجزای S9 کبد

اجزای سیتوسولیک کبدی (Liver cytosolic fractions) از موش‌های نر جوان و بالغ اسپاراگو داولی (Sprague Dawley rats) تهیه شد. موش‌ها به مدت ۵ روز متواالی از طریق درون صفاقی (ip) به میزان ۳۰ میلی‌گرم در کیلوگرم در روز اول و ۶۰ میلی‌گرم در کیلوگرم (Sodium phenobarbital) در روزهای ۵-۲، سدیم فنوباربیتال دریافت کردند. در روز سوم نیز یک دوز ۵، ۶-بی-نافتوфلافون (5,6,b-naphtoflavone) معادل ۸۰ میلی‌گرم در کیلوگرم

مانع特 از جهش (خاصیت ضد جهش‌زاوی) با فرمول $[T/M] \times 100$ محاسبه شد که در این فرمول T =تعداد کلونی‌های برگشت‌پذیر در حضور جهش‌زا و اسانس و M =تعداد کلونی‌های برگشت‌پذیر در حضور جهش‌زا بدون اسانس است. تعداد کلونی‌هایی که خود به خودی رشد کرده بودند از صورت و مخرج فرمول فوق کسر می‌شود. ۴۰ تا ۴۵ درصد خاصیت متوسط، ۴۰ درصد و بیشتر خاصیت قوی و کمتر از ۲۵ درصد به معنای عدم خاصیت جهش‌زاوی/ضد جهش‌زاوی تعریف می‌شود [۱۹، ۲۰].

۳- نتایج

نمای حساسیتی میکرووارگایسم‌ها در برابر اسانس اسطوخدوس براساس حساس‌ترین به مقاوم‌ترین به ترتیب زیر بود (جدول ۱).

سودوموناس آئروژیناز > استرپتوكوس فکالیس > کلبسیلا پنومونیا > اشرشیاکلی > استافیلوکوس اورئوس

شد. کلونی‌های غیروابسته به هیستیدین و سلول‌های زنده پس از ۷۲ ساعت انکوباسیون در ۳۷ درجه سانتی‌گراد شمارش شد. تعیین خاصیت ضد جهش‌زاوی به اختصار به این شرح انجام شد: مقدار ۱۰۰ میکرولیتر سوسپانسیون باکتریایی از کشت تازه ۱۲ ساعته، ۵۰ میکرولیتر از غلظت‌های مختلف ماده مورد آزمایش، ۵۰ میکرولیتر جهش‌زاوی استاندارد، ۵۰۰ میکرولیتر از مخلوط S9 یا بافر فسفات ۰/۱ مولار به ۲ میلی‌لیتر آگار رویی محتوی ۱۰ درصد هیستیدین/بیوتین (۰/۵ میلی‌مولار) اضافه شد. لوله‌ها به آرامی هم زده (Vortex) شده و روی پلیت‌های گلوکز مینیمال آگار (Glucose minimal agar) ریخته شدند. کلونی‌های غیروابسته به هیستیدین و سلول‌های زنده پس از ۷۲ ساعت قرار داشتن در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد شمارش شد. تعداد کلونی‌های برگشت‌پذیر در پلیت‌های شاهد مثبت دارای جهش‌زا به عنوان ۱۰۰ درصد در نظر گرفته شد. درصد جهش (خاصیت جهش‌زاوی) با فرمول $[T/M] \times 100$ و درصد

جدول ۱ تأثیر ضد میکروبی اسانس اسطوخدوس براساس ایجاد هاله عدم رشد

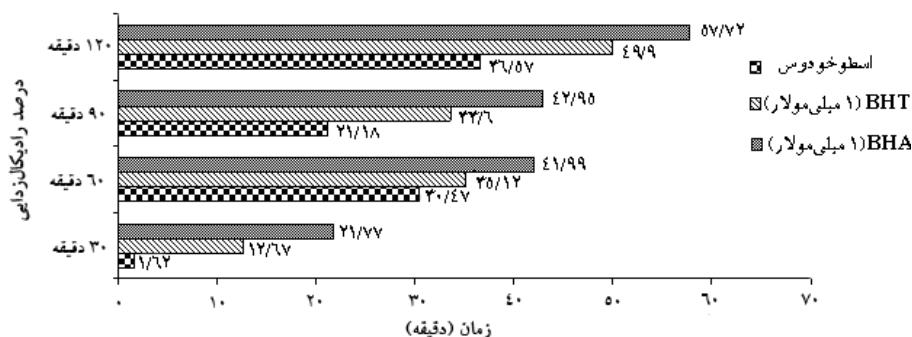
نام ارگانیسم	میانگین هاله ممانعت رشد (میلی‌لیتر)	MIC (میکرولیتر اسانس در میلی‌لیتر سوسپانسیون میکروبی)	MBC (میکرولیتر اسانس در میلی‌لیتر سوسپانسیون میکروبی)
اشرشیاکلی	۲۴/۵۰±۰/۵۸	۱۰	۵
استرپتوكوس فکالیس	۱۵/۷۵±۰/۹۶	۵	۲/۵
کلبسیلا پنومونیا	۱۷/۲۵±۰/۹۶	۵	۲/۵
استافیلوکوس اورئوس	۲۶/۵۰±۲/۰۸	۲/۵	۱/۲۵
سودوموناس آئروژینوزا	۱۲/۲۵±۰/۹۶	۵	۲/۵

ستنتیک BHT و BHA بود. مقدار اسانس لازم برای ۵۰ درصد رادیکال‌زدایی DPPH اسانس اسطوخدوس، ۵۶ میکروگرم در میلی‌لیتر بود (جدول ۲). پس از ترسیم نمودار استاندارد فنل براساس میکروگرم گالیک اسید، محتوای فنلی و ظرفیت DPPH زدایی برای اسانس مشخص و سپس نسبت بین محتوای فنلی و ظرفیت DPPH زدایی تعیین شد. فنل کل

اسانس خاصیت کشنده‌گی و مهارکننده‌گی میکروبی خوبی به جز در خصوص سودوموناس آئروژینوزا نشان داد. خاصیت آنتی اکسیدانی اسانس با روش بتا-کاروتین زدایی نیز انجام و نتایج مقایسه‌ای آن‌ها با آنتی اکسیدان‌های سنتیک استاندارد در نمودار ۱ نشان داده شده است. بازدارندگی پراکسیداسیون لیپید به وسیله اسانس اسطوخدوس کمتر از قدرت آنتی اکسیدان‌های

۵۰ درصد کشندگی (IC_{50}) اسانس اسطوخودوس علیه سلول‌های هلا (Hela) و خون محیطی به ترتیب ۲۶ و ۲۱ میکروگرم در هر میلی لیتر ارزیابی شد (جدول ۵). درصد جهش‌زایی و ضد جهش‌زایی غلظت‌های مختلف اسانس‌ها بر سویه‌های TA98 و TA100 باکتری سالمونلا تیفی موریوم در حضور و غیاب S9 تعیین شد (جدول ۶).

اسانس خالص اسطوخودوس، ۸۵/۴۳ میکروگرم گالیک اسید در هر میلی گرم بود (جدول ۳). در سرم خون موش‌هایی که به مدت یک ماه و روزانه به میزان ۱۰۰ میکرولیتر اسانس، گاواظ (Gavage) شده بودند، به میزان ۱۶۷/۵۷ درصد افزایش نشان داد (جدول ۳). تأثیرات درمانی در نتیجه تغذیه اسانس توسط موش‌ها در خون آن‌ها دیده شد (جدول ۴). غلظت

نمودار ۱ مقایسه خاصیت آنتی اکسیدانی اسانس اسطوخودوس با آنتی اکسیدان‌های استاندارد با روش بتا- کاروتین

جدول ۲ محتوای فلی معادل گالیک اسید و تعیین قدرت رادیکال‌زدایی (درصد) و غلظت ۵۰ درصد رادیکال‌زدایی (IC_{50}) اسطوخودوس در آزمایش DPPH و مقایسه با آنتی اکسیدان‌های استاندارد

مقدار اسانس (میکروگرم)	درصد ممانعت DPPH	معدال میکرو گرم گالیک اسید در هر میلی گرم نمونه	نسبت محتوای گالیک اسید به قدرت آنتی اکسیدانی	IC_{50} (میکروگرم)
۱۰	۱۳/۵۸±۰/۰۵	۸۵/۴۳±۱/۵۳	۷/۳	۵۶
۵	۸/۶۷±۰/۶۱	۳۷/۴۳±۰/۵۸	۴/۳	-
۲/۵	۷/۸۲±۰/۲۵	۱۳/۴۳±۱/۱۵	۱/۷	-
۱ میلی مولار	۱۲/۶۶	-	-	-
۱ میلی مولار	۱۸/۱۲	-	-	-
ترولوکس ۱ میلی مولار	۹۹/۶۴	-	-	-

جدول ۳ قدرت احیای FRAP اسانس اسطوخودوس در سرم موش

اسانس خالص اسطوخودوس	شاهد	معادل $FeSO_4 \cdot 7H_2O$ (میکروگرم در میلی لیتر)	نسبت اسانس به شاهد (درصد)
۱۶۷/۵۷		۳۷۹/۱۳±۳/۱۱	۱۰۰
	شاهد	۲۲۶/۲۵±۵/۸	

جدول ۴ نتایج هماتولوژیک و شیمی بالینی نمونه‌های سرم خون موش‌هایی که بهمدت یک ماه اسانس استطوخدوس ۱۰۰ میکرولیتر در روز مصرف کردند.

پارامترها	کل WBC و تعداد لکوسویت‌های افتراقی $\times 10^3$ در هر میکرولیتر	شاهد	آزمون	درصد تغییر	ارزش P
وزن ابتدایی بدن (گرم)	۱۴۰/۵۰±۲/۸۹	۱۵۸/۳۳±۵/۷۷	۱۰۶/۴۳	۰/۰۰۴۷	
وزن نهایی بدن (گرم)	۱۵۷/۵۰±۵	۲۰۸/۳۳±۱۶/۰۷	۱۴۲/۸۶	۰/۰۰۱۷	
وزن افزوده (درصد)	۱۱۰/۵۳±۲/۹۲	۱۳۱/۵۴±۸/۲۱	۳۷/۶۱	۰/۰۰۴۷	
(RBC) $\times 10^1$ در هر لیتر	۸/۸۱±۰/۲۷	۶/۷۴±۱/۸۶	۸۳/۱۰	۰/۰۰۷۲۷	
کل WBC و تعداد لکوسویت‌های افتراقی $\times 10^3$ در هر دسی‌لیتر	۹۴۰۰±۶۶۸/۳۳	۸۶۰۰±۲۳۸۹/۵۶	۸۶/۵۲	۰/۰۵۴۱۰	
غلظت هموگلوبین (HGB) (گرم در هر دسی‌لیتر)	۱۵/۸۳±۰/۱۷	۱۲/۶۰±۱/۹۵	۷۸/۳۶	۰/۰۱۹۲	
(HCT) (درصد)	۴۸/۱۸±۱/۳۱	۳۵/۶۳±۵	۷۶/۳۹	۰/۰۰۴۳	
تعداد پلاکت (PLT) $\times 10^3$ در هر میکرولیتر	۲۳۸۵۰۰±۱۶۵۸۳/۱۲	۱۹۹۰۰۰±۴۸۲۱۸	۸۱/۹۰	۰/۱۷۸۸	
(RDW) (درصد)	۱۳/۱۳±۰/۸۸	۱۰/۱۳±۰/۳۱	۸۹/۹۰	۰/۰۰۲۶	
میانگین حجم پلاکت (MPV)	۸/۲۰±۰/۳۹	۷/۳۳±۰/۰۹	۹۶/۷۶	۰/۰۷۳۰۴	
میانگین حجم گویچه‌ای (MCV) (فیوتولیتر)	۵۴/۷۰±۱/۴۶	۵۴/۳۰±۳/۶۴	۹۹/۱۵	۰/۰۸۴۶۳	
میانگین هموگلوبین گویچه‌ای (MCH) (پیکوگرم)	۱۸/۲۵±۰/۵۷	۱۹/۲۳±۱/۲۵	۱۰۱/۵۵	۰/۰۲۱۴۲	
میانگین غلظت هموگلوبین گویچه‌ای (MCHC) (گرم در هر دسی‌لیتر)	۳۳/۴۰±۱/۱۹	۳۵/۸۷±۰/۳۵	۱۰۲/۹۹	۰/۰۱۹۲	
گلوکز پایدار (GLUC) (میلی گرم در هر دسی‌لیتر)	۲۲۱±۷/۷۹	۲۰۰±۳۵/۱۷	۱۱۰/۸۶	۰/۰۲۸۶۴	
(BUN) (میلی گرم در هر دسی‌لیتر)	۴۵/۳۳±۲/۶۸	۵۰/۷۷±۱۴/۱۵	۷۵/۰۹	۰/۰۴۳۳۳	
کراتینین خون (CREA) (میلی گرم در هر دسی‌لیتر)	۰/۶۴±۰/۱	۰/۶۱±۰/۰۹	۹۸/۷۹	۰/۰۷۱۹۹	
اسید اوریک (CHOL) (میلی گرم در هر دسی‌لیتر)	۶/۰۸±۰/۲۲	۵/۰۷±۰/۱۲	۷۶/۸۲	۰/۰۱۶۱	
تری گلیسریدها (TRIG) (میلی گرم در هر دسی‌لیتر)	۷۵/۷۵±۰/۹۶	۸۳±۸/۱۹	۱۱۳/۵۳	۰/۰۱۲۹۲	
HDL	۴۵±۹/۲۰	۷۵±۷	۱۱۶/۳۰	۰/۰۰۵۴	
LDL	۴۵/۵۰±۴۵/۰۱	۳۷/۶۷±۲۲/۵۵	۷۱/۰۶	۰/۰۱۳۶	
نسبت کلسترول به HDL	۱۵/۰۵±۱/۹۲	۳۸/۷۷±۲۸/۳۴	۲۸۱/۹۵	۰/۱۴۴۹	
نسبت HDL به LDL	۱/۶۸±۰/۱۶	۲/۷۷±۱/۴۵	۱۵۸/۹۴	۰/۱۹۸۶	
SGOT	۰/۳۳±۰/۰۳	۱/۴۲±۱/۰۹	۳۹۶/۹۵	۰/۰۹۳۱	
SGPT	۵۳۰/۷۵±۶۸/۶۴	۱۸۸/۷۷±۲۵/۶۶	۳۶/۰۵	۰/۰۰۰۵	
آلکالن فسفاتاز (ALKP) (واحد در هر لیتر)	۲۳۷/۷۵±۴۹/۷۳	۹۰/۳۳±۳/۵۱	۲۹/۸۵	۰/۰۰۴۲	
	۱۳۶/۷۵±۳۳/۴۲	۳۹۱/۳۳±۱۶/۴۴	۱۹۴/۲۷	۰/۰۰۰۱	

جدول ۵ نتایج تأثیر سمیت رقت‌های مختلف اسانس اسطوخدوس بر سلول‌های سرطانی و طبیعی انسان

رقت اسطوخدوس (میکروگرم در میلی‌لیتر)	درصد سلول زنده هلا درصد مرگ سلول هلا	درصد لفوسیت‌های زنده	درصد مرگ مر (میکروگرم در میلی‌لیتر)	درصد مرگ مرگ	درصد مرگ
۰	۱۰۰	۰	۰	۱۰۰	۰
۵۱/۳۶	۴۸/۶۴	۲۰	۹۴/۸۶	۵/۱۴	۵۰
۳۰/۷۷	۶۹/۲۳	۱۰	۵۵/۰۴	۴۴/۹۶	۲۵
۷/۷۰	۹۲/۳	۱	۱۷/۱۶	۸۲/۸۴	۱۸
۰	۱۰۰	۰/۵	۴/۷۶	۹۵/۲۴	۱۲
-	۲۱ میکروگرم	-	-	۲۶ میکروگرم	IC ₅₀

جدول ۶ درصد جهش‌زایی و ضد جهش‌زایی غلظت‌های مختلف اسانس‌ها بر سویه‌های TA98 و TA100 باکتری سالمونولا تیفی موریوم در حضور (+S9) و غیاب (-S9)

رقت اسانس	TA100 -S9	TA100 -S9	TA100 +S9	TA100 +S9	TA98 -S9	TA98 -S9	TA98 +S9	TA98 +S9
درصد ضد	درصد	درصد ضد	درصد ضد	درصد	درصد ضد	درصد ضد	درصد ضد	درصد
جهش‌زایی	جهش‌زایی	جهش‌زایی	جهش‌زایی	جهش‌زایی	جهش‌زایی	جهش‌زایی	جهش‌زایی	جهش‌زایی
۱:۱۶	۱۰۰	۰	۶۵/۲۸	۱۰	۱۰۰	۰	۹۷/۷۲	۴۰
۱:۳۲	۱۰۰	۰	۳۸/۸۹	۷۳۸	۱۰۰	۰	۸۸/۶۳	۳۰
۱:۶۴	۱۰۰	۰	۱۲/۵	۲/۶۱	۱۰۰	۰	۶۸/۱۸	۹

که در این مطالعه نشان داده شد هرچند قدرت ضد میکروبی اسانس بیشتر بود ولی در آزمون انتشار، گاهی هاله‌هایی با قطر کمتر ولی قادرت میکروبکشی بیشتر دیده می‌شد که این موضوع با نظر محققان دیگر [۲۳] مطابقت دارد. ممکن است اسانس با ایجاد هاله بزرگ، زمان بیشتری نیز برای میکروبکشی لازم داشته باشد. بنابراین می‌توان استنباط نمود که اندازه قطر هاله‌های عدم رشد دقیقاً نمی‌تواند بیانگر MIC یا MBC باشد و برای تعیین میزان حساسیت هر میکرووارگانیسم به هر ماده ضد میکروبی تعیین قطر هاله و MIC و MBC لازم است. این اختلاف تأثیر روغن‌های فرار بر عوامل بیماری‌زا، نشان‌دهنده ترکیبات شیمیایی مؤثر متفاوت و خاص آن‌ها نسبت به یکدیگر و نسبت به عوامل بیماری‌زاست و این اختلاف با گیاهان مختلف و گونه‌های متفاوت بیشتر می‌شود که نشان‌دهنده وابستگی ترکیبات شیمیایی اسانس‌ها از گونه‌های مختلف گیاهی و شرایط اقلیمی آن‌ها [۲۴] و حتی

۴- بحث

در مطالعه حاضر فعالیت‌های ضد میکروبی، آنتی اکسیدانی و سمیت سلولی اسانس اسطوخدوس آزمایش شد. حساسیت میکروبی در مواجهه با اسانس متفاوت بود. مطالعه تأثیر ضد میکروبی اسانس تفاوت عمدی را نسبت به هر میکرووارگانیسم در غلظت‌های مختلف نشان داد. باگسی (Bagci) و دیگراک (Digrak) [۲۱] روغن‌های اسانسی را از نظر قدرت میکروبکشی به سه دسته غیرفعال، تقریباً فعال و بسیار فعال تقسیم‌بندی نموده‌اند. ضمن تأیید این مطلب می‌توان اضافه کرد که این تقسیم‌بندی در خصوص میزان تأثیرپذیری میکرووارگانیسم‌های متنوع از یک نوع اسانس نیز صحیح است. تأثیر بازدارندگی غلظت‌های مختلف روغن‌های اسانسی بر رشد میکرووارگانیسم‌ها نشان داده که باکتری‌ها و مخمراهای حساس‌تر از سایر میکرووارگانیسم‌ها هستند [۲۲]. همان‌طوری

هیدروکسیل در بدن است [۳۳]. نتایجی مانند فور نسبی ترکیبات فنلی و ارتباط معنی دار با خاصیت آنتی کسیدانی براساس روش های سنجشی بتا- کاروتون یا DPPH می تواند تأیید کننده تحقیقات گذشته باشد [۳۴، ۳۵]. FRAP در سرم خون موش هایی که به مدت یک ماه و روزانه به میزان ۱۰۰ میکرولیتر انسانس گواژ شده بودند افزایش نشان داد. فعالیت آنتی اکسیدانی می تواند به محتوای فنلی انسانس مربوط باشد. محتوای فنلی ادویه جات مختلف ظاهرآ با تأثیر محافظتی در برابر پراکسیداسیون لیپید نسبت مستقیمی دارد [۳۶]. تأثیرات درمانی در نتیجه تغذیه انسان ها توسط موش ها در خون آن ها دیده شد. همچنین افزایش وزن در موش ها دیده شد که درباره مصرف اسطوخدوس معنی دار بود. مصرف انسانس اسطوخدوس (Red Cell Distribution Width) RDW و HCT میزان آنژیم های کبدی و آلکالن به طور معنی داری کاهش داد. کاهش آنژیم های کبدی و آلکالن فسفاتاز دلیل نگرانی درباره مصرف بی رویه این انسان است که اهمیت و ضرورت تعیین دوز مصرفی را نشان می دهد تا مانع از آثار سوء مصرف انسانس شود. انسان ها و عصاره های محتوی فنل زیاد و خاصیت آنتی اکسیدانی خوب برای مصارف غذایی مناسب هستند. اخیرآ در اکلاند (Dragland) و همکارانش [۳۴] نشان دادند که مصرف یک گرم از ادویه های با خاصیت آنتی اکسیدانی تأثیر به سزایی در سلامتی دارد. غلظت ۵۰ درصد کشتگی (IC₅₀) انسانس اسطوخدوس علیه سلول های هلا و خون محیطی به ترتیب ۲۶ و ۲۱ میکرو گرم در هر میلی لیتر ارزیابی شد. با توجه به تأثیر منفی انسان اسطوخدوس در مقیاس کم بر سلول های سالم خون محیطی، می توان تأثیرات منفی خوراکی این انسان را با توجه به نتایج هماتولوژیک و شیمی بالینی نمونه های سرم خون قابل تأمل دانست. تأثیر انسانس فوق بر سلول های سرطانی با توجه به تأثیر یکسان بر سلول های سالم امیدوار کننده نیست. پیشگیری شیمیایی سرطان عبارت است از استفاده ترکیبات شیمیایی با غذایی برای بازداری، ممانعت یا جلوگیری از برگشت سرطان در بافت طبیعی یا پری نئوپلاستیک (Perineoplastic) [۳۶].

احتمال موارد استفاده دارویی گوناگون یک گونه گیاهی است. چون روغن های انسانی محتوی ترپن ها (طبیعتاً فنلی) هستند، تصور شباخت مکانیسم اثر ضد میکروبی آن ها با ترکیبات فنلی، منطقی است [۲۵]. فنل کل انسان خالص اسطوخدوس، ۸۵/۴۳ میکرو گرم گالیک اسید در هر میلی گرم بود. فنل ها و فلاونوئیدهای گیاهی ممانعت پراکسیداسیون لیپید را با فرونshanی رادیکال های پروکسی و احیا یا کلاته کردن آهن در آنزیم لیپو اکسیژناز و در نهایت ممانعت از شروع واکنش پراکسیداسیون لیپید، انجام می دهد [۲۶]. روش های زیادی برای ارزیابی قدرت آنتی اکسیدانی نمونه های زیستی وجود دارد که همگی در دو مجموعه براساس نوع واکنش طبقه بندی می شوند [۲۷]. روش های در برگیرنده واکنش انتقال الکترون شامل TEAC (Trolox Equivalent Antioxidant Capacity) سنجش فنل کل با استفاده از واکنش گرفولین سیوکالتیو، (DPPH radical-scavenging assay) DPPH رادیکال زدایی هستند. آزمایش سنجش رادیکال زدایی DPPH، روش حساس و مستقل از قطبیت سوبستر است [۲۸]. DPPH یک رادیکال آزاد پایدار است که می تواند با گرفتن یک الکترون یا رادیکال هیدروژن به یک مولکول دیامگناطیس پایدار تبدیل شود. نسبت معنی داری بین محتوای فنلی و ظرفیت DPPH زدایی برای هر ادویه ای گزارش شده است [۲۹]. در این مطالعه ظرفیت DPPH زدایی انسان با آنتی اکسیدان های سنتیک استاندارد مقایسه شد. تفاوت در فعالیت آنتی اکسیدانی می تواند مربوط به توانایی زدودن رادیکال های پروکسی، رادیکال های آزاد DPPH و رادیکال های هیدروکسی باشد [۳۰]. بنابراین انسان ها با محتوای فنلی بالا و خاصیت خوب آنتی اکسیدانی می توانند برای اهداف تغذیه ای و نگهداری غذایی استفاده شود [۳۱]. نسبت مثبت بین محتوای فنلی و خاصیت آنتی اکسیدانی عصاره ها و انسان ها گزارش شده [۳۲] و مطالعه حاضر تأیید کننده آن است. تحقیقات قبلی سایر محققین مبنی بر تأثیر خوراکی ادویه ها بر سلامتی، به دلیل وجود گونه های واکنش گر اکسیژنی مانند سوپراکسید، پروکسید هیدروژن و رادیکال

۵- تشکر و قدردانی

بدین وسیله مراتب تشکر و قدردانی خود را از معاونت محترم پژوهشی وزارت بهداشت و نیز جانب آقای محمدعلی رضایی مدیر عامل شرکت ایمان مهر که با تأمین هزینه‌های این طرح امکان عملی شدن آن را فراهم آورده، کمال تشکر و قدردانی به عمل می‌آید. همچنین از پروفسور بیان آmes (B.N.Ames) از دانشگاه کالیفرنیا-آمریکا و خانم دکتر هولیا سیواس (Hulya Sivas) از دانشگاه آنادولو (Anadolu)-ترکیه برای اهدای سویه‌های سالمونولا تیفی موریوم، صمیمانه سپاسگزاری می‌گردد.

گزارش‌هایی در خصوص عدم تأثیر منفی اسانس اسطوخودوس بر سلول‌های خون محیطی [۳۷] نشان از تفاوت در ترکیبات شیمیایی اسانس‌ها دارد. مطالعه خواص جهش‌زاویی و ضد جهش‌زاویی اسانس اسطوخودوس نشان داد که این اسانس در غیاب S9 Fاقد خاصیت جهش‌زاویی است ولی در حضور S9 TA98 تحت تأثیر جهش‌زاویی آن قرار گرفت. اسانس اسطوخودوس دارای خاصیت ضد جهش‌زاویی بسیار قوی بوده و در غیاب S9 این خاصیت بیشتر بود. نتایج نشان می‌دهد که اسانس اسطوخودوس مورد مطالعه در این تحقیق نمی‌تواند بدون تعیین دور، مصرف شود.

۶- منابع

- [1] Smid EJ, Gorris LGM. Natural antimicrobials for food preservation. In: Rahman MS (Ed.), *Handbook of Food Preservation*. Marcel Dekker, New York, 1999; p: 285–308.
- [2] Jeong SH, Kim BY, Kang HG, Ku HO, Cho JH. Effects of butylated hydroxyanisole on the development and functions of reproductive system in rats. *Toxicology* 2005; 208(1): 49-62.
- [3] Kabara JJ. Phenols and chelators. In: Russell NJ, Gould GW (Ed), *Food preservatives*. Blackie, Glasgow, 1991; p: 200–14.
- [4] Orafidiya LO, Agbani EO, Iwalewa EO, Adelusola KA, Oyedapo OO. Studies on the acute and sub-chronic toxicity of the essential oil of *Ocimum gratissimum* L. leaf. *Phytomedicine* 2004; 11(1): 71-6.
- [5] Hayes AJ, Markovic B. Toxicity of Australian essential oil Backhousia citriodora (Lemon myrtle). Part 1. Antimicrobial activity and in vitro cytotoxicity. *Food Chem Toxicol* 2002; 40(4): 535-43.
- [6] Millet Y, Jouglard J, Steinmetz MD, Tognetti P, Joanny P, Arditti J. Toxicity of some essential plant oils. Clinical and experimental study. *Clin Toxicol* 1981; 18(12): 1485-98.
- [7] Naganuma M, Hirose S, Nakayama Y, Nakajima K, Someya T. A study of the phototoxicity of lemon oil. *Arch Dermatol Res* 1985; 278: 31-6.
- [8] Hallström H, Thuvander A. Toxicological evaluation of myristicin. *Nat Toxins* 1997 5(5): 186-92.
- [9] Cavanagh HM, Wilkinson JM. Biological activities of lavender essential oil. *Phytther Res* 2002; 61(4): 301-8.
- [10] Prashar A, Locke IC, Evans CS. Cytotoxicity of lavender oil and its major components to human skin cells. *Cell Prolif* 2004; 37(3): 221-9.
- [11] Hohmann J, Zupkó I, Rédei D, Csányi M, Falkay G, Máthé I, Janicsák G. Protective effects of the aerial parts of *Salvia officinalis*, *Melissa Officinalis* and *Lavandula angustifolia*

- and their constituents against enzyme-dependent and enzyme-independent lipid peroxidation. *Planta Med* 1999; 65(6): 576-8.
- [12] Rasooli I, Mirmostafa SA. Bacterial susceptibility to and chemical composition of essential oils from *Thymus kotschyanus* and *Thymus persicus*. *J Agric Food Chem* 2003; 51(8): 2200-5.
- [13] Yadegarinia D, Gachkar L, Rezaei MB, Taghizadeh M, Astaneh SA, Rasooli I. Biochemical activities of Iranian *Mentha piperita* L. and *Myrtus communis* L. essential oils. *Phytochemistry* 2006; 67(12): 1249-55.
- [14] Kähkönen MP, Hopia AI, Vuorela HJ, Rauha JP, Pihlaja K, Kujala TS, Heinonen M. Antioxidant activity of plant extracts containing phenolic compounds. *J Agric Food Chem* 1999; 47(10): 3954-62.
- [15] Benzie IF, Strain JJ. The ferric reducing ability of plasma (FRAP) as a measure of "antioxidant power": the FRAP assay. *Anal Biochem* 1996; 239(1): 70-6.
- [16] Plumb JA, Milroy R, Kaye SB. Effects of the pH dependence of 3-(4,5-dimethylthiazol-2-yl)-2,5-diphenyl-tetrazolium bromide-formazan absorption on chemosensitivity determined by a novel tetrazolium-based assay. *Cancer Res* 1989; 49(16): 4435-40.
- [17] Lau CB, Ho CY, Kim CF, Leung KN, Fung KP, Tse TF, Chan HH, Chow MS. Cytotoxic activities of *Coriolus versicolor* (Yunzhi) extract on human leukemia and lymphoma cells by induction of apoptosis. *Life Sci* 2004; 75(7): 797-808.
- [18] Maron DM, Ames BN. Revised methods for the *Salmonella* mutagenicity test. *Mutat Res* 1983; 113(3-4): 173-215.
- [19] Ikken Y, Morales P, Martínez A, Marín ML, Haza AI, Cambero MI. Antimutagenic effect of fruit and vegetable ethanolic extracts against N-nitrosamines evaluated by the Ames test. *J Agric Food Chem* 1999; 47(8): 3257-64.
- [20] Negi PS, Jayaprakasha GK, Jena BS. Antioxidant and antimutagenic activities of pomegranate peel extracts. *Food Chem* 2003; 80(3): 393-7.
- [21] Bagci E, Digrak M. Antimicrobial activity of essential oils of some *Abies* (Fir) species from Turkey. *Flavour Fragr J* 1996; 11(4): 251-6.
- [22] Kivanc M, Akgul A. Antibacterial activities of essential oils from Turkish spices and citrus. *Flavour Fragr J* 1986; 1(4): 175-9.
- [23] Pandey MC, Sharma JR, Anupam D. Antifungal evaluation of the essential oil of *Cymbopogon pendulus* (Nees ex St. eud) wats. CV. Prama. *Flavour Fragr J* 1996; 11: 257-60.
- [24] Shu C, Brian M. Lawrence. Reasons for the variation in composition of some commercial essential oils. In: Sara J. Risch (Ed.) and Chi-Tang Ho (Ed.). *Spices, Flavor Chemistry and Antioxidant Properties* 1997; pp: 138-159, ACS Symposium series 660.
- [25] Tassou C, Koutsoumanis K, Nychas GJE. Inhibition of *Salmonella enteritidis* and *Staphylococcus aureus* in nutrient broth by mint essential oil. *Food Res International*, 2000; 30(3-4): 273-80.

- [26] Torel J, Cillard J, Cillard P. Antioxidant activity of flavonoids and reactivity with peroxy radical. *Phytochem* 1986; 25: 383-5.
- [27] Huang D, Ou B, Prior RL. The chemistry behind antioxidant capacity assays. *J Agric Food Chem* 2005; 53(6): 1841-56.
- [28] Yamaguchi T, Takamura H, Matoba T, Terao J. HPLC method for evaluation of the free radical-scavenging activity of foods by using 1, 1-diphenyl-2-picrylhydrazyl. *Biosci Biotechnol Biochem* 1998; 62(6): 1201-4.
- [29] Ho SC, Tsai TH, Tsai PJ, Lin CC. Protective capacities of certain spices against peroxynitrite-mediated biomolecular damage. *Food Chem Toxicol* 2008; 46(3): 920-8.
- [30] Singh G, Marimuthu P, Murali HS, Bawa AS. Antioxidative and antibacterial potentials of essential oils and extracts isolated from various spice materials. *J Food Safety* 2005; 25(2): 130-45.
- [31] Thippeswamy NB, Naidu KA. Antioxidant potency of cumin varieties-cumin, black cumin and bitter cumin-on antioxidant systems. *Eur Food Res Technol* 2005; 220: 472-6.
- [32] Tsai TH, Chien YC, Lee CW, Tsai PJ. In vitro antimicrobial activities against cariogenic streptococci and their antioxidant capacities: A comparative study of green tea versus different herbs. *Food Chem* 2008; 110(4): 859-64.
- [33] Suhaj M. Spice antioxidants isolation and their antiradical activity: a review. *J Food Composition Analysis* 2006; 19(6-7): 531-7.
- [34] Dragland S, Senoo H, Wake K, Holte K, Blomhoff R. Several culinary and medicinal herbs are important sources of dietary antioxidants *J Nutr* 2003; 133(5): 1286-90.
- [35] Shan B, Cai YZ, Sun M, Corke H. Antioxidant capacity of 26 spice extracts and characterization of their phenolic constituents. *J Agric Food Chem* 2005; 53(20): 7749-59.
- [36] Samarth RM, Panwar M, Kumar M, Kumar A. Protective effects of *Mentha piperita* Linn on benzo[a]pyrene-induced lung carcinogenicity and mutagenicity in Swiss albino mice. *Mutagenesis* 2006; 21(1): 61-6.
- [37] Standen MD, Connellan PA, Leach DN. Natural killer cell activity and lymphocyte activation: Investigating the effects of a selection of essential oils and components in vitro. *International J Aromatherapy* 2006; 16(3-4): 133-9.